

[Kjærulff-Schmidt]

første omgang, fordi jeg var klar over, at der nok ville komme noget i den retning. Det fulgte af det, jeg sagde, at vi ikke er indstillet på at støtte forslaget.

Arne Christiansen (V):

Jeg vil gerne takke forsvarsministeren for det tilsagn, der lå i hans svar til mig om det påtænkte udvalg, dets sammensætning og dets kommissorium. Jeg har noteret mig også i svaret til hr. Honoré, at det er en sag, der vil blive lejlighed til at drøfte både i forsvarsudvalget og retsudvalget, og sådan bør det også være.

Jeg noterede mig yderligere, at ministeren endnu en gang understreger det synspunkt, som jeg også gjorde gældende i mit første indlæg, at det ikke er parlamentariske kontrolorganer, vi har brug for. Ansvar er ministerens. Den udvalgskontrol, som jeg har kendt siden 1964, går jo udelukkende på registreringskontrol, og det er også det, der har været diskuteret her i dag.

Jeg kunne også godt tilslutte mig den almindelige anerkendelse af forsvarrets efterretningstjeneste, det arbejde, der gøres for de midler, der er til rådighed, inden for de rammer, der er afstukket. Men jeg mener, vi bedst kan gøre det ved at føre en konstruktiv forsvarspolitik, hvori denne efterretningstjeneste indgår som et led, og ikke ved mere bombastiske udtalelser.

Jeg kan på venstres vegne sige, at vi kan tage ministerens redegørelse til efterretning, således som det er udtrykt fra den socialdemokratiske ordførers side.

Palle Simonsen (KF):

Det er vist ikke nogen overdrivelse at konstatere, at der er grænser for, hvor meget nyt der er kommet frem under denne debat. Der er gentaget en lang række påstande, men de er egentlig ikke særlig godt dokumenteret, de er dokumenteret lige så ringe som i så mange tidligere tilfælde.

Nu må jeg indrømme, at jeg altid har næret en stor respekt for de elegante taler, som hr. Ib Nørlund holder, men jeg må indrømme, når man sådan gransker nærmere i det, at mæge til hykleri har jeg sjældent været udsat for. Når man tager i betragtning, hvilket parti hr. Ib Nørlund repræsenterer, og hvilken samfundsideologi og -system hr. Ib Nørlund repræsenterer, så er det fantastisk, at han kan stå heroppe fra talerstolen og tale om friheder og overtrædelser af en lang række ting på den måde, som hr. Ib Nørlund gør det. Jeg gad nok vidst – men det har vi hverken tid eller lyst til at debattere i dag – hvad der sker af den slags ting i samfundssystemer, som hr. Ib Nørlund bekender sig til.

Med de mange påstande, der er kommet frem under debatten, er jeg i hvert fald glad for nu, hvis jeg har været i tvivl før, at der har været nedsat en kommissionsdomstol, og at den har afgivet en beretning, der har tilbagevist de beskyldninger, der har været rejst.

Hr. Wilhjem sagde, at VS ikke er i folketinget for at vise høflighed. Hertil vil jeg gerne sige, at sådan har vi sandelig heller aldrig opfattet det. Men det er langt mere end uhøfligt, når hr. Wilhjem bare sådan ganske uden videre slynger ud, at beskyldningerne viste sig at være rigtige hver og én. Det er fantastisk, når man læser beretningen fra kommissionsdomstolen. Jeg vil sige til hr. Wilhjem, at han må læse rapporten på samme måde, som en vis mand læser Bibelen, ellers kan man ikke komme frem til den konklusion. Men princippet har åbenbart været, både hos hr. Wilhjem og hr. Ib Nørlund, at kunne man ikke finde noget konkret at hæfte sig på, så kunne man i al fald altid komme med nogle antydninger, i håb om at de kunne udvikle sig til noget, som man kunne videreføre som angreb senere hen.

Jeg erkender, som hr. Gert Petersen udtrykte det, at der nok er en nuanceforskel mellem VS, kommunister og socialistisk folkeparti. For ikke at gøre hr. Gert Petersen ked af det, så vil jeg da gerne sige, at min kritik af ham i første omgang ikke gik på, at han kritiserede rapporten. Min kritik gik alene på, at hr. Gert Petersen kritiserer konklusionerne omkring fortolkningsproblemerne. Der sagde hr. Gert Petersen selv meget rigtigt, at hvis man var uenig i fortolkningen, så kunne man foreslå andre retningslinjer. Det er jo faktisk det, der er sagen, at man ikke skal bruge angreb på efterretningstjenesten til at begynde at kritisere fortolkningen. Efterretningstjenesten skal leve efter de regler, der er gældende i dag, og det er for så vidt det, debatten alene drejer sig om. Jeg synes altså ikke, at det er rimeligt, at hr. Gert Petersen i sit angreb på forsvarrets efterretningstjeneste